

Berättelse

En dag vid middagstid i närheten av Monceau-parken, på bakre plattformen på en mer eller mindre fullsatt S-buss (numera nr 84), observerade jag en person med väldigt lång hals som bar filthatt med en flätad rem i stället för ett vanligt hattband. Denna individ tilltalade plötsligt den man som stod närmast intill och påstod att han avsiktligt trampade honom på tårna varje gång någon passagerare steg av eller på. Dock övergav han snart dispyten för att slänga sig på en sittplats som just hade blivit ledig.

TVå timmar senare såg jag honom framför Saint-Lazare-stationen livligt konverserande en vän som rådde honom att minska glipan mellan rockuppslagen på överrocken genom att låta en duglig skräddare höja den översta knappen.

Noteringar

På S-bussen, vid rusningstid. En kille omkring 26, filthatt med en rem som ersätter hattbandet, för lång hals, som om någon hade haft dragkamp med den. Folk kliver av. Killen i fråga blir irriterad på en av männen som står bredvid honom. Han anklagar honom för att knuffa honom varje gång någon passerar. Gnällig ton som avses vara aggressiv. När han ser en ledig plats vräker han sig på den.

TVå timmar senare möter jag honom på Cour de Rome framför Saint-Lazare-stationen. Han är tillsammans med en vän som säger: "Du borde skaffa en extra knapp att sätta i överrocken." Han visar honom var (vid rockuppslagen) och varför.

Prunkande

Vid den tid då morgonrodnadens rosenfingrar börjar rämna steg jag på, kvickt som en eldflamma, en buss, mäktig i skepnad och med kreaturslika ögon, en S-linje-buss på dess slingrande rutt. Jag observerade, med en krigsmålads indians skärpa och precision, en ung mans närvaro, vars hals var längre än en flinkfotad giraffs och vars filthatt var smyckad med en fläta, likt en hjältes i en stilövning. Olycksbringande Tvedräkt med svärtade bröst ankom med munnen ångande av frånvaro av tandkräm, Tvedräkt, o hör, kom att andas sitt elakartade virus mellan denne unge man med giraffhals och fläta runt hatten och en annan passagerare med vankelmotig och mjölaktig uppsyn. Den förstnämnde riktade sig till den sistnämnde med följande ordalydelse: "Säg mig, min bäste herre, man skulle kunna tro att ni avsiktligt trampar mig på tårna!" Efter att ha yttrat detta gick den unge mannen med giraffhals och fläta runt hatten kvickt och satte sig.

Senare, på Cour de Rome med dess majestätiska proportioner, fick jag ånyo syn på den unge mannen med giraffhals och fläta runt hatten, i följe med en vän, en elegansens skiljedomare, som yttrade följande ord av tadel, vilka jag kunde uppfatta med mitt viga öra; tadel som var riktat mot det mest exteriöra klädesplagg som den unge mannen med giraffhals och fläta runt hatten bar: "Du borde förminska öppningen medelst adderandet eller höjandet av en knapp till dess cirkulära periferi."

Tanka

S-bussen kommer
En behattad snobb går på
Det uppstår ett gräl
Senare vid Saint-Lazare
Man samtalar om en knapp

Tvekan

Jag vet inte riktigt var det inträffade ... i en kyrka, en soptunna, ett benhus? En buss, kanske? Där fanns ... ja, vad fanns där egentligen? Ägg, mattor, rädisor? Skelett? Ja, men fortfarande med kött och blod omkring, och levande. Så tror jag att det var. Folk på en buss. Men en (eller två?) av dem utmärkte sig, jag vet inte riktigt på vilket sätt. Genom sitt storhetsvansinne? Genom sin abnorma fetma? Genom sitt svårmod? Eller ... närmare bestämt ... genom sin ungdom som utsmyckades av en lång ... näsa? haka? tumme? nej - hals, och av en konstig, konstig, konstig hatt. Han började gråla, ja, just det, det var nog med en annan passagerare (man eller kvinna? barn eller gamling?) Detta slutade med, det mynnade ut i att ta slut på något alldagligt sätt, förmodligen med att den ene av de två motståndarna flydde.

Jag skulle tro att det var samme figur jag mötte, men var? Framför en kyrka? Framför ett benhus? Framför en soptunna? Tillsammans med en vän som måste ha talat med honom om något, men om vad? Om vad? Om vad?

Affärsbrev

Jag har äran att informera Er om följande fakta till vilka jag råkade bli opartiskt och tillika förskräckt vittne.

I dag, vidpass klockan tolv, var jag tillstädes på plattformen på en buss vilken färdades uppför Courcellesgatan i riktning mot Champerret. Ovannämnda buss var fullbelagd - mer än fullbelagd, dristar jag mig till och med att säga, eftersom konduktören hade medgivit ett överskridande av högsta tillåtna passagerarantal utan giltig anledning, detta aktiverat av ett överdrivet känslösvall, som hade sin upprinnelse i hjärtlig snällhet, och, sålunda drev honom till att överträda reglementen, vilket, följaktligen, gränsade till uraktlåtenhet. De av och påstigande passagerarnas rörelser på plattformen vid varje anhalt kunde icke undgå att orsaka en viss störning, vilken föranledde en av passagerarna att anmäla sitt missnöje, ehuru ej utan återhållsamhet. Jag bör nämna att vederbörande gick och satte sig när detta slutförligen blev möjligt.

Jag skall till denna korta redogörelse foga följande: Vid ett senare tillfälle hade jag möjlighet att observera denna passagerare i sällskap med en individ, vilken det för mig var omöjligt att identifiera. Den överläggning de båda parterna var inbegripna i, icke utan en viss intensitet, tycktes vara centrerad kring frågeställningar av estetisk natur.

Med dessa omständigheter i beaktande anhåller jag

vördsamt om en fingervisning från Er angående de slutsatser jag bör dra utifrån dessa fakta, samt den attityd Ni därutav bedömer vara lämplig för mig att intaga för min fortsatta livsföring.
I väntan på Ert svar framstår jag till Er mina minst sagt högaktningfulla vörtnadsbetygelser.